

?Una denúncia que deshonra la història blaugrana

Que el Barça recorri a la Guàrdia Civil, el mateix cos que va tancar Les Corts i va reprimir l'1-O, és una incomprendible vergonya que atempta contra la identitat catalanista que, des de Gamper, ha definit el club

Dos Guàrdies Civils a les portes de l'estadi de Les Corts el 1925 | @mhistoriacat

El darrer 8 d'octubre es feia pública la notícia (<https://www.naciodigital.cat/noticia/209839/barca-denuncia-mocio-censura-guardia-civil-falsificar-firmes>) que els serveis jurídics del Barça havien denunciat la presumpta falsificació de cinc signatures en favor del vot de censura contra la junta de Josep Maria Bartomeu a la Guàrdia Civil. Més enllà d'evidenciar un desesperat intent per aturar la moció promoguda per una bona pila d'entitats de l'entorn blaugrana, allò que cridava l'atenció de la denúncia és que el club optés per presentar-la precisament a la comandància d'un cos responsable no ja només de la repressió contra el moviment independentista català sinó també de la persecució contra l'expresident Sandro Rosell, un dels referents més evidents de l'actual junta directiva.

La presentació de la denúncia a les oficines de la Guàrdia Civil (segons apuntava *La Vanguardia* amb trucada prèvia al tinent coronel Daniel Baena, cap de la Policia Judicial i responsable dels informes que van permetre la inculpació dels dirigents independentistes, plens de fabulacions com ha demostrat la recent sentència ni més ni menys que de l'Audiència Nacional en el cas del major Trapero) posa en evidència el menyspreu de la junta del Barça als cos dels Mossos d'Esquadra com a policia integral de Catalunya.

Aquesta vergonyosa decisió, que atorga legitimitat a un cos policial protagonista de les salvatges càrregues de l'1 d'octubre, arquitecte de la persecució política contra l'independentisme català i, per si això no fos suficient, responsable de la investigació contra Sandro Rosell que va costar-li dos anys d'injusta presó, és una autèntica deshonra per a la història del Barça.

Recurrent a la Guàrdia Civil, els serveis jurídics de Bartomeu perpetraven un atemptat contra la memòria blaugrana, humiliant així els molts integrants de la família culer víctimes d'un cos d'infaust record per un club com el Barça. Sense anar més lluny, la Guàrdia Civil va ser protagonista directa d'una de les etapes més fosques de la crònica blaugrana que va acabar amb Joan Gamper a l'exili i posant fi a la seva vida fruit d'una profunda depressió.

Efectius de la Guàrdia Civil custodien el camp de Les Corts per fer efectiu el tancament que n'havia decretat la dictadura de Primo de Rivera el 1925 Foto: @1964Manel

El cos del tricorni va ser el responsable de clausurar l'estadi de Les Corts després de la xiulada a la Marxa Reial que hi havia tingut lloc durant un partit entre el Barça i el Júpiter en homenatge a l'Orfeó Català, en plena dictadura de Primo de Rivera. Les imatges dels agents de la Guàrdia Civil fent efectiu el tancament de Les Corts, que es va allargar durant tres mesos, són una de les icones que acrediten el perquè el Barça és ?més que un club?. Una circumstància que fa encara més incomprensible que en una situació com l'actual els serveis jurídics blaugrana decidissin deshonrar la història del club al que serveixen adreçant-se a la Guàrdia Civil per presentar una denúncia quan Catalunya compta en l'actualitat amb un cos policial propi que podia perfectament fer-se càrrec d'investigar qualsevol suposada irregularitat.

Farien bé els advocats del Barça en trobar una estona per llegir *El partit més llarg*, el llibre que ha publicat recentment el periodista Adrià Soldevila (<https://www.naciodigital.cat/noticia/210255/adria-soldevila-bartomeu-trenca-mes-club>) i que no només repassa la postura del Barça davant dels esdeveniments de l'1 d'octubre sinó que fa memòria sobre quins són els episodis que han ajudat a construir la inequívoca idiosincràsia catalanista que, en bona part gràcies a Joan Gamper, defineix el club barceloní.

De l'adopció del catalanisme a proposta de Gamper, en una decisió que va reflotar un club moribund el desembre de 1908, fins al compromís amb la recuperació de les institucions catalanes

un cop acabada la dictadura franquista, són multitud els actes que configuren la identitat catalanista que defineix el Barça i que li van costar ser víctima d'una gran repressió durant les dictadures de Franco i Primo de Rivera, que van coincidir en el seu intent de depurar-lo de rojos y separatistas?.

D'acord amb la història tràgica de la repressió viscuda per l'entitat encara resulta, doncs, més incomprendible la denúncia presentada a la Guàrdia Civil, i més si tenim present que ha estat feta en un període en el qual el club pot actuar en llibertat i en el que Catalunya compta amb una policia pròpia plenament capacitada per investigar, si és que és pertinent fer-ho, la possible falsedat de cinc de les més de vint mil signatures presentades en el marc de la moció de censura.

Els jugadors del Barça fan la salutació feixista davant del monument instal·lat a l'estadi de Les Corts en record dels socis Foto: @sapienscat

És cert que el Barça ha viscut diversos tràngols vergonyants que taquen la seva història com poden ser la construcció d'un memorial dedicat als seus socis caïdos por Dios y por España? o el lliurament de fins a tres medalles a Franco, però hi ha una diferència substancial amb la denúncia presentada a la Guàrdia Civil. Aquells actes es van realitzar amb el club segrestat per les noves autoritats franquistes o sota l'amenaça permanent de repressió que practicava per la dictadura.

Res a veure, doncs, amb l'actual decisió dels serveis jurídics que no només deshonra la història més que centenària del club sinó que entela la postura que les juntes directives encapçalades per Sandro Rosell i Josep Maria Bartomeu han mantingut en relació amb el procés independentista català. Una postura tèbia i poc compromesa, amb moltes ombres com la del mateix 1 d'octubre que relata Adrià Soldevila, però amb un full de serveis que comprèn la cessió del Camp Nou per a grans esdeveniments del sobiranisme, com és el cas de la Via Catalana o del Concert per la Llibertat, l'adhesió al Pacte Nacional pel Dret a Decidir, o l'emissió de comunicats en favor del diàleg i de les institucions catalanes, tal com va succeir després de la recent inhabilitació del president Torra que el Barça va considerar que vulnerava greument la voluntat democràtica de la ciutadania expressada a les urnes?.

Agents de la Guàrdia Civil durant les càrregues de l'1-O a la Ràpita. Foto: Sofia Cabanes

La Guàrdia Civil a la que els serveis jurídics del club han recorregut és la mateixa que va clausurar Les Corts, la mateixa que el 20 de setembre de 2017 va dur a terme un operatiu per impedir, en paraules del mateix club, "la democràcia, la llibertat d'expressió i el dret a decidir", la mateixa que l'1 d'octubre va mirar d'aturar amb una violència desmesurada que el poble català es dones cita a les urnes i que, poc després, humiliada perquè, malgrat la seva actuació, el referèndum havia sigut una realitat va iniciar una persecució que ha culminat amb els principals dirigents del país a la presó o a l'exili.

Per coherència amb la seva història i amb les paraules que la mateixa junta de Bartomeu, amb excessiva timidesa, ha traslladat a la societat catalana durant aquests anys convulsos, el Barça ha de retirar aquesta denúncia i deixar d'embrutar i deshonrar de manera incomprensible la seva centenària crònica. De no fer-ho, els responsables del club desmentiran amb fets les seves bones paraules i deixaran escrit un episodi vergonyant que malmet aquella identitat que Joan Gamper va contribuir decisivament a forjar.